



1/6/2014

Őszentsége II. Tavadrosz pápa 2014. évi karácsonyi pápai üzenete

Az atya, a Fiú és a Szentlélek, az egy Isten nevében!

Gratulálók nektek a dicsőséges születési ünnep és a 2014. újév alkalmából. A jóságot, az örömet, a békességet és a szeretetet, mint a jászol szülöttjének áldását kívánom mindenkinek. Mindenkinek, mindenhol egyiptomi hazánkban és minden templomunkban az egész világon, ahol az újévnek tartjuk első ünneplését, az Úr Jézus születésének emlékét.

A Menny és a Föld együtt vett részt a megtestesülés eseményében. Az emberek iránti szeretetéből Isten metestesült, és eljött hozzánk. Az általunk ismert cikk, melyet képletesen „Kis Bibliának” nevezünk, János 3:16 „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

A Menny és a Föld találkozása kétoldali találkozás volt: Isten megtestesülése szeretetben leszáll az emberek felé, és az ember vágyakozásai felszállnak Isten felé. A Biblia szerint ez a találkozás az idő teljességében megtörtént Szent Mária anyánk méhében, ahol megtestesült a mi Urunk Jézus Krisztus szeretetével.

Isten szeretete mindenki felé az ember teremtésében nyílánult meg. Jézus Krisztus megtestesülésével hangsúlyozta ezt a szeretetet. A keresztre feszítéssel és feltámadásával pedig az ember iránti nagy szeretete beteljesült. A megszületés igen gazdag emlékeznivalóban; olvashatunk például a mennyben megjelenő csillagról és a földi jászolról. Olvashatunk azokról, akik messzi földről érkeztek, és azokról is, akik az esemény közelében voltak, fiatalokról, mint például a pásztorok és Szent Mária, és az idős Szent Simeonról és a próféta Szent Annáról; olvashatunk mindenféle emberről.

Jézus korában a világ két fő részre tagozódott: zsidókra és nem-zsidókra, ugyanakkor elkülönült a föld a mennytől: a mennyben laknak az angyalok és a mennyekiek, a földön pedig laknak az emberek, zsidók és nem-zsidók. Az Úr Jézus születésével összegyűlt a három csoport.

Először eljöttek az ébren lévő pásztorok, a pásztorok, akik a zsidó társadalom egyik legegyszerűbb rétegéből valók. Ők vannak ébren és őrzik a pusztában a csordákat. Azokból a csordákból válogatták a bemutatásra való állatokat.

A pásztorok folyton vándoroltak, és nem volt hajlékuk; a tanúságukat nem vették figyelembe a bíróságokon, azonban Isten kiválasztotta őket becsületességükért és egyszerűségükért. Isten ki

akarta őket tüntetni, ezért felfedte előttük a születést a nekik megjelenő angyal révén: „Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek.”

Az ébren lévő pásztorok zsidók voltak, és Isten azért választotta ki őket, hogy a zsidó nép képviselői legyenek. A világ többi népét a nem-zsidó pogányok képviselik, így Isten a meszi keletről sokáig utazó napkeleti bölcseket választotta ki, hogy képviseljék a pogányokat. Nyilván, a régi utak nem hasonlítottak a mai utakhoz. Azonban ők asztrológus tudósok voltak, akik le tudták írni a jövőbeni események megtörténését.

Hosszú utat tettek meg vándorolva a messzi országokból, hogy megkeressék az újszülött zsidók királyát, és leboruljanak előtte. Mindnyájan ismerjük a történetet, azonban a leglényegesebb benne az, hogy ők, akik magas társadalmi rangon álltak, is megérkeztek. Megérkeztek Jeruzsálembe és megtalálták a jászolt, ahol Jézus Krisztus megszületett, és ahol bemutatták neki ajándékaikat.

Ajándékaik által kifejezték vágyakozásukat az újszülött, a zsidók királya iránt. Így Jézus körül összegyűlt a földi világ két csoportban, a harmadik csoport pedig a mennyei világ volt a dicsőítő angyalok révén. Nagy tömegben jelentek meg az angyalok: „seregek sokasága.”

Az angyalok a híres dicséretet ismételték: „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön béke és az emberekhez jó akarat!”, így látjuk, hogy a jászolban lévő Jézus Krisztus körül összegyűlt az egész világ két csoportban képviselve: a pásztorok és a keleti bölcsek egyfelől, valamint a mennyei világ képviselőitől az angyalok.

Azonban ami érdekes számunkra ebben az eseményben, és amit szeretnék elétek tárni, az az, hogy a meszi országból érkező napkeleti bölcsek aranyat, tömjént és mirhát ajándékoztak az újszülöttnak; közülünk sokan tudjuk, hogy az arany a király jelképe, a tömjén a papság jelképe, a mirha pedig szenvedésének és keresztre feszítésének jelképe.

Ezek az ajándékok kifejezik az Úr Jézus személyiségét. Marad a kérdés, hogy miért éppen ezeket az ajándékokat választották? Mindnyájan tudjuk, hogy bármilyen ajándék kifejezi az ajándékozó izlését, és azt, hogy az ajándékot fogadó hasznára válik. A kérdésre a válasz: a filozófus napkeleti bölcsek ajándékai kifejezik az ember életét.

Az arany, a tömjén és a mirha jelképezi az ember teljes életét. Mindenki életében vannak aranyos, tömjénes és mirhás napok. Az aranyos napok a siker, az egészség, a győzelem, a gazdagság, a bőség, a kényelem és az önbizalom napjai akár a munkahelyen, a vállalkozásban vagy a tanulásban.

A tömjénes napok a tanulás, a munka, a fáradság, a szorgalom és a szolgálat napjai, valamint más napok, melyek hosszú időn keresztül kísérik az ember életét. A mirhás napok pedig az ajándékok filozófiája szerint a szomorúság, a szűkölködés, a bánat és a betegség napjai, valamint, olyan napok, amikor az ember negatív érzelmektől és nyugtalanságtól szenved. Mindezt jelképezte a mirha, mint ajándék. Az ajándékok összessége jelképezi az ember életének változatosságát. Minden ember élete forog az arany, a tömjén és a mirha közt, ezért ha vannak mirhás napok, biztos, hogy következni fognak a tömjénes és aranyos napok. Az ember egész élete olyan, mint ahogy írott a Bibliában: „hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.” Minden nap javukra válik azoknak, akik Istent szeretik.

Az Úr Jézus születése reményt, bátorságot és új életet ad nekünk, új víziót a mindennapokra. Gratulálok nektek, a klérusnak, az egész népnek, és minden családnak. Külön gratulációval fordulok a fiatalokhoz és a gyerekekhez. Gratulálok minden templomhoz tartozó bizottságnak, szolgálatban lévőknek és ministránsoknak. Kérem az Istent, hogy adjon nektek áldást, és töltse be életeteket a születés örömével. Legyen mindennapi életünk szent nevének dicsősége! Dicsőség a mi Istenünknek mindörökké! Amen!

Amador II

